

Prováděcí ustanovení

Dokument

Níže uvedená prováděcí pravidla jsou v současné době revidována s ohledem na nařízení Evropského parlamentu (EU, Euratom) 2021/1163, kterým se stanoví nový statut evropského veřejného ochránce práv.

Rozhodnutí evropské veřejné ochránkyně práv, kterým se přijímají prováděcí pravidla

Článek 1 : Definice

Pro účely těchto prováděcích pravidel se:

- a) „orgánem“ rozumí instituce, orgán, úřad nebo agentura Evropské unie;
- b) „statutem“ rozumí rozhodnutí Evropského parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv [1] ;
- c) „veřejným ochráncem práv“ rozumí osoba zvolená Evropským parlamentem v souladu s článkem 228 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- d) „sekretariátem“ rozumí orgán složený z úředníků a dalších zaměstnanců, kteří jsou nápomocni veřejnému ochránci práv;

e) „dokumentem“ rozumí jakýkoli obsah bez ohledu na formát (v tištěné podobě nebo uložený v elektronické podobě či jako zvukový, vizuální nebo audiovizuální záznam).

Článek 2 : Přijímání stížností

2.1 Veřejný ochránce práv přijímá stížnosti předkládané písemně, a to buď v elektronické, nebo tištěné podobě. Veřejný ochránce práv přijme příslušná opatření s cílem pomoci osobám s postižením při uplatňování jejich práva předložit stížnost veřejnému ochránci práv.

2.2 Stěžovatel musí ve stížnosti uvést, jaké informace případně považuje za důvěrné. Označení jakýchkoli informací stěžovatelem za důvěrné však nebrání veřejnému ochránci práv sdělit tyto informace dotyčnému orgánu pro účely šetření.

2.3 Veřejný ochránce práv posuzuje petici, již mu předloží Evropský parlament se souhlasem předkladatele, jako stížnost.

2.4 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat

stížnost jinému příslušnému orgánu.

Článek 3 : Počáteční zpracování stížností

3.1 Veřejný ochránce práv určí, zda stížnost spadá do jeho působnosti, a pokud je tomu tak, zda je přípustná v souladu s článkem 2 statutu. Sekretariát může stěžovatele požádat o poskytnutí dalších informací či dokumentů, aby veřejný ochránce práv mohl toto rozhodnutí učinit.

3.2 Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti nebo je-li nepřípustná, veřejný ochránce práv ji odloží.

3.3 Veřejný ochránce práv rozhodne, zda existují důvody pro zahájení šetření přípustné stížnosti. Shledá-li, že neexistují žádné důvody pro provedení šetření, stížnost odloží.

Článek 4 : Shromažďování informací při šetřeních

4.1 Když veřejný ochránce práv shledá důvody pro zahájení šetření, určí, která obvinění předložená stěžovatelem spadají do působnosti šetření.

4.2 Veřejný ochránce práv může požádat dotyčný orgán o vyjádření k uvedeným obviněním. Může dotyčný orgán rovněž požádat, aby ve vyjádření uvedl svá stanoviska ke konkrétním aspektům obvinění a ke konkrétním otázkám plynoucím ze stížnosti nebo s ní souvisejícím.

4.3 Veřejný ochránce práv může orgán požádat o zaslání informací nebo dokumentů. Po konzultaci s dotyčným orgánem může také domluvit nahlédnutí do příslušných dokumentů.

4.4 Vyjádření orgánu k záležitostem uvedeným v čl. 4 odst. 2 a 3 musejí být zaslána ve lhůtě, kterou stanoví veřejný ochránce práv a která zpravidla nepřekračuje tři měsíce. Přesná lhůta pro vyjádření musí být přiměřená s ohledem na složitost a naléhavost šetření. Pokud má veřejný ochránce práv za to, že šetření je ve veřejném zájmu, bude lhůta pro vyjádření co možná nejkratší. Není-li dotyčný orgán schopen předložit veřejnému ochránci práv vyjádření ve stanovené lhůtě, podá podloženou žádost o její prodloužení.

4.5 Veřejný ochránce práv může dotyčný orgán požádat o schůzku s cílem vyjasnit otázky spadající do rozsahu šetření.

4.6 Veřejný ochránce práv může požádat úředníky či jiné zaměstnance orgánu o to, aby svědčili, a to v souladu s pravidly stanovenými ve statutu. Veřejný ochránce práv může rozhodnout, zda svědek poskytne své svědectví důvěrně.

4.7 Veřejný ochránce práv může za účelem provádění šetření požádat členský stát prostřednictvím jeho stálého zastoupení o poskytnutí informací nebo dokumentů týkajících se údajného nesprávného úředního postupu orgánu v souladu s pravidly stanovenými ve statutu.

4.8 Když orgán nebo členský stát poskytne veřejnému ochránci práv informace či

dokumenty v souladu s čl. 4 odst. 2, 3, 5 nebo 7, musí jasně uvést, jaké informace považuje za důvěrné. Veřejný ochránce práv žádné takové důvěrné informace nesdělí stěžovateli ani veřejnosti bez předchozího svolení dotyčného orgánu či členského státu.

4.9 Neposkytne-li orgán či členský stát veřejnému ochránci práv součinnost popsanou v čl. 4 odst. 2, 3, 5 nebo 7, veřejný ochránce práv dotyčnému orgánu nebo členskému státu připomene, jaká součinnost je nezbytná. Nelze-li po jednání s dotyčným orgánem či členským státem věc vyřešit ke spokojenosti veřejného ochránce práv, veřejný ochránce práv informuje Evropský parlament a požádá jej o přijetí opatření, které bude považovat za vhodné.

4.10 Veřejný ochránce práv může pro účely provádění šetření požádat stěžovatele nebo třetí stranu o poskytnutí informací či dokumentů nebo o vysvětlení informací či dokumentů, které již veřejnému ochránci práv byly předloženy. Veřejný ochránce práv může též požádat o schůzku se stěžovatelem s cílem vyjasnit otázky spadající do rozsahu šetření.

4.11 Veřejný ochránce práv může zadat vypracování studií nebo odborných zpráv, které považuje za relevantní pro dané šetření.

Článek 5 : Návrhy řešení

5.1 Pokud se veřejný ochránce práv domnívá, že stížnost lze vyřešit, usiluje o nalezení řešení s dotyčným orgánem.

5.2 Dotyčný orgán je povinen reagovat na návrh řešení veřejného ochránce práv ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřesáhne tři měsíce. Přesná lhůta pro vyjádření musí být přiměřená s přihlédnutím ke složitosti a naléhavosti šetření. Pokud má veřejný ochránce práv za to, že šetření je ve veřejném zájmu, bude lhůta pro vyjádření co možná nejkratší. Není-li dotyčný orgán schopen předložit veřejnému ochránci práv vyjádření ve stanovené lhůtě, podá podloženou žádost o její prodloužení.

5.3 Veřejný ochránce práv stěžovateli poskytne kopii návrhu řešení a vyjádření orgánu k danému návrhu poté, co obdrží vyjádření dotyčného orgánu. Stěžovatel může veřejnému ochránci práv do jednoho měsíce zaslat své připomínky.

Článek 6 : Zjištění a doporučení

6.1 Veřejný ochránce práv může v průběhu šetření navrhnout zlepšení, pokud jde o otázky týkající se šetření.

6.2 Když veřejný ochránce práv shledá, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, že bylo nalezeno řešení a žádné další šetření není opodstatněné, šetření uzavře vydáním rozhodnutí, v němž uvede zjištění. Veřejný ochránce práv zašle rozhodnutí stěžovateli a dotyčnému orgánu.

6.3 Pokud veřejný ochránce práv shledá, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, předloží dotyčnému orgánu případná vhodná doporučení v souladu s čl. 3 odst. 6 statutu a požádá dotyčný orgán o předložení stanoviska k doporučením do tří měsíců. Ve stanovisku

orgán uvede, zda doporučení provedl nebo je hodlá provést, a pokud ano, jak. Veřejný ochránce práv toto stanovisko přepošle stěžovateli, který může do jednoho měsíce zaslat své připomínky.

6.4 Pokud veřejný ochránce práv zjistí, že v souvislosti s věcí, v níž vede šetření, bylo zahájeno soudní řízení, šetření uzavře a informuje stěžovatele a orgán.

Článek 7 : Uzavření šetření se zjištěním nesprávného úředního postupu a předkládání zpráv Parlamentu

7.1 Po prozkoumání stanoviska dotyčného orgánu a případných připomínek stěžovatele v souladu s čl. 6 odst. 3 tohoto rozhodnutí může veřejný ochránce práv šetření uzavřít a stanovit konečná zjištění.

7.2 Veřejný ochránce práv o svých šetřeních informuje Parlament, a to prostřednictvím pravidelných zpráv i výroční zprávy.

7.3 Veřejný ochránce práv může Parlamentu předložit zvláštní zprávu o jakémkoli šetření, v jehož rámci zjistil nesprávný úřední postup a kde se domnívá, že se jedná o záležitost, která má velký veřejný význam.

Článek 8: Šetření z vlastního podnětu

8.1 Veřejný ochránce práv provádí šetření z vlastního podnětu, pokud k nim shledá důvod.

8.2 Postupy pro šetření na základě stížnosti se použijí i při šetřeních z vlastního podnětu v rozsahu, v jakém je to relevantní.

Článek 9 : Procesní ustanovení

9.1 Pokud to veřejný ochránce práv považuje za vhodné, může přijmout nezbytná opatření pro to, aby byla daná stížnost vyřízena přednostně, přičemž přihlíží ke strategickým cílům.

9.2 Veřejný ochránce práv stěžovatele průběžně informuje o průběhu šetření, a to v nezbytném rozsahu. Považuje-li veřejný ochránce práv za nutné vyjasnit si se stěžovatelem jakýkoli aspekt vyjádření orgánu, může se rozhodnout stěžovateli vyjádření dotyčného orgánu poskytnout. Pokud se k tomu veřejný ochránce práv rozhodne, může stěžovateli rovněž poskytnout kopii svého dopisu zaslaného orgánu, v němž požadoval vyjádření.

9.3 Veřejný ochránce práv může zveřejňovat informace o průběhu šetření, které nejsou důvěrné. Zejména při šetřeních ve veřejném zájmu může zveřejňovat dopisy, které zasílá orgánům nebo členským státům a jejich odpovědi.

9.4 Dokumenty, které veřejný ochránce práv obdrží od orgánu nebo členského státu během šetření a které daný orgán či členský stát označí za důvěrné, zůstávají v jeho držení pouze po dobu šetření. Veřejný ochránce práv může požádat orgán nebo členský stát o uchování takových dokumentů po dobu nejméně pěti let poté, co jim písemně oznámí, že dokumenty již nemá ve svém držení.

9.5 Stěžovatel je oprávněn nahlédnout do spisu veřejného ochránce práv týkajícího se stížnosti, když požádá o přezkum v souladu s článkem 10 tohoto rozhodnutí.

9.6 Veřejný ochránce práv přijme pravidla o přístupu veřejnosti k dokumentům na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 [2] .

9.7 Veřejný ochránce práv může z vlastního podnětu označit informace ve stížnosti nebo v jiných dokumentech za důvěrné, aby tak chránil oprávněné zájmy stěžovatele nebo třetí strany.

9.8 Veřejný ochránce práv řeší sdělení za účelem zneužití a stížnosti, které představují zneužití procesu, v souladu s pokyny, které za tímto účelem přijal.

9.9 Veřejný ochránce práv může rozhodnout o ukončení šetření na žádost stěžovatele. To mu však nebrání zahájit ve věci dané stížnosti šetření z vlastního podnětu.

9.10 Veřejný ochránce práv může ukončit šetření, pokud stěžovatel neposkytne požadované informace nebo případné požadované připomínky.

Článek 10 : Žádosti o přezkum

10.1 Stěžovatel má právo požádat o přezkum rozhodnutí přijatého v souladu s čl. 3 odst. 2 a 3 tohoto rozhodnutí a jakéhokoli zjištění uvedeného v rozhodnutí, kterým se ukončuje šetření, vyjma zjištění nesprávného úředního postupu.

10.2 Podrobná pravidla, jimiž se veřejný ochránce práv řídí při řešení žádostí o přezkum, stanoví rozhodnutí veřejného ochránce práv.

Článek 11 : Delegování vyřizování stížností

Veřejný ochránce práv může plněním některých úkolů v procesu vyřizování stížností pověřit sekretariát. Sekretariát informuje stěžovatele o právu požádat veřejného ochránce práv o přezkum jakéhokoli rozhodnutí přijatého sekretariátem.

Článek 12 : Spolupráce s veřejnými ochránci práv a podobnými orgány v členských státech
Veřejný ochránce práv může spolupracovat s veřejnými ochránci práv a podobnými orgány v členských státech, a to i prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv.

Článek 13 : Jazyky

13.1 Na veřejného ochránce práv se může písemně obrátit kdokoli v kterémkoli z jazyků Smlouvy, a to v jakékoli věci spadající do jeho působnosti. Veřejný ochránce práv odpoví v tomto jazyce Smlouvy.

13.2 Stížnost může být veřejnému ochránci práv předložena v kterémkoli z jazyků Smlouvy. Veřejný ochránce práv komunikuje se stěžovatelem v tomto jazyce.

13.3 Ve výjimečných případech může veřejný ochránce práv požádat orgány o předložení kopií příslušných dokumentů v jazyce stížnosti. V případě takové žádosti veřejný ochránce práv jedná přiměřeně vzhledem k potřebám stěžovatele a s ohledem na zdroje orgánu.

Článek 14 : Vstup v platnost

14.1 Veřejný ochránce práv ruší prováděcí pravidla přijaté dne 8. července 2002 a pozměněné dne 5. dubna 2004 a 3. prosince 2008.

14.2 Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dne 1. září 2016. Uplatní se na všechna šetření probíhající k uvedenému datu, na všechna šetření zahájená k uvedenému datu a na stížnosti, k nimž k uvedenému datu veřejný ochránce práv ještě nezaujal postoj.

14.3 Veřejný ochránce práv o tomto rozhodnutí informuje předsedu Evropského parlamentu.

14.4 Veřejný ochránce práv toto rozhodnutí zveřejní v Úředním věstníku a na svých internetových stránkách.

[1] Přijaté Parlamentem dne 9. března 1994 (Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15) a pozměněné rozhodnutími Parlamentu ze dne 14. března 2002 (Úř. věst. L 92, 9.4.2002, s. 13) a 18. června 2008 (Úř. věst. L 189, 17.7.2008, s. 25).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).